

[Foul Antonsen.]

forbindelse gerne understrege, at vi i så fald må lægge hovedvægten på, at det bliver indkomstskatterne, der nedsættes, såfremt en lempelse her bliver nødvendig til foråret.

Jeg vil gerne i overensstemmelse med det, jeg her har sagt, og på min gruppes vegne slutte af med at stille et forslag til dagsorden. Vi har gennem den sidste måned været igennem adskillige forespørgselsdebatter, som vel alle er endt lidt mat, men her er et område, hvor alle erkender, at der foreligger alvorlige problemer, og hvor vi fra de forskellige ordføreres side og ikke mindst fra regeringens side har hørt til-sagn om, at man vil være med til at gribe ind for at undgå, at udviklingen går for vidt. Vi finder, det vil være rigtigt, at man klart siger over for befolkningen, over for erhvervslivet og også og ikke mindst over for dem, der er arbejdsløse eller føler sig truet på deres arbejde, at nu bliver der gjort noget, at vi erkender problemerne, og at vi har gennemdiskuteret, hvad der kan gøres, hvis der på længere sigt bliver vanskeligheder; men vi vil gerne være med til på nuværende tidspunkt med det samme at give udviklingen det lille skub i den rigtige retning, som skal muliggøre, at udviklingen ikke løber løbsk.

Vort dagsordensforslag har følgende ord-lyd:

„Folketinget ønsker at stimulere erhvervslivet, sikre fuld beskæftigelse og en stabil økonomisk vækst.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til at gennemføre en øjeblikkelig pengepolitisk lettelse samtidig med, at den nuværende finanspolitik foreløbig fastholdes.

Den pengepolitiske lettelse bør ske ved, at regeringen straks optager forhandling med Nationalbanken om

- 1) en hurtig afvikling af kreditrationeringen over for banker og sparekasser,
- 2) forøgede obligationsopkøb i vinterens løb i takt med udviklingen i valutaunderskuddet og den fremtidige stigning i nettoindbetalingerne til staten (kasseoverskuddet).

Regeringen bør allerede nu forberede en lettelse af finanspolitikken (nedsættelse af indkomstskatterne), som iværksættes til

foråret, hvis der til den tid er arbejdsløshed, uudnyttet kapacitet i erhvervslivet og forventningerne om et fra udlandet kommende konjunkturomslag ikke holder stik.

Tinget går hermed over til den næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandling.

Statsministeren (J. O. Krug): Jeg vil gerne takke ordførerne for de kommentarer, man har fremsat til situationen, herunder også de bemærkninger, man har gjort til regeringens erhvervspolitiske aktionsprogram på de 13 punkter.

Jeg har selvfølgelig bemærket mig også kritiske vurderinger af det, dem skal jeg komme tilbage til. Jeg tror, den eneste af ordførerne, der gik det systematisk igennem, var hr. Haunstrup Clemmensen, men jeg bemærkede mig i hvert fald, at der ikke er fremsat bemærkninger, der tyder på modstand mod det program, regeringen her har lagt frem, og jeg håber derfor, at vi i et bredt samarbejde kan gennemføre de ting, der her er stillet op. Man kan selvfølgelig altid over for et nok så omfattende program for en erhvervspolitisk aktion rejse tvivl om, hvorvidt det nu også vil løse alle problemer. Det er klart, det er der ingen af os, der kan garantere på indeværende tidspunkt, men vi må gøre vort yderste, og vi finder, at vi på konkret måde har stillet et handlingsprogram op.

Jeg må måske lige et øjeblik hæfte mig ved en enkelt bemærkning, hr. Haunstrup Clemmensen gjorde om beskæftigelsessituationen. Han sagde — jeg håber, jeg har fået noteret det rigtigt ned — at vi skal tilbage til 1960 for at se en tilsvarende ledighed. Jeg har prøvet at se lidt på ledigheden i gennemsnitlige ugetal og finder, at der ganske rigtigt var en betydelig ledighed i 1960; den var oppe på 4,3 pct. for året i gennemsnit. Hvis vi tager ledigheden for indeværende år så langt, den kan måles, og det vil sige indtil den 1. november, får vi et gennemsnit på 2,4. Der er altså temmelig langt fra den ledighed, der er konstateret